

havt den Ære i de tre sidste Sessioner af Rigsdagen at tage en ikke ubetydelig Deel i Forhandlingerne om en Indkomsskat, og navnlig ogsaa at staae som Ordfører for det samme System, som nu foreligger, og som da blev ført igjennem. Jeg har glædet mig ved at finde, at der tidligere i Thingene bestandig om denne Sag har været en stor Enstemmighed, hvilken nu synes at skulle gaae tilgrunde, ikke alene paa Foranledning af de Medlemmer, som ere nye her i Salen, og som ikke tidligere have deeltaget i vore Debatter herom, men ogsaa af flere af de Medlemmer, der før have taget en endogsaa meget betydelig Deel i vore Forhandlinger og have været et væsentligt Hjælpemiddel til at gennemføre den Tanke, som vi tidligere søgte at fremsætte som den rigtigste og bedste Grundvold for en Indkomsskat. Jeg maa tillade mig at erindre om, hvorledes Sagens Stilling har været. Spørgsmaalet kom først for i 1864, hvor der blev forelagt Thinget et Forslag til en Skattelov, som bar Spiren til Contingentsystemet i sig, men som havde den særegne Charakter, at det fremfor Alt kom an paa i Vøbet af det samme Aar at skaffe Staten en meget betydelig Indtægt, hvorfor da Regjeringen ikke kunde gaae ud paa strax at gennemføre dette Princip i sit Forslag saa stærkt, som det kunde have været ønskelig. Sagen kom til Behandling i et Udvalg, og dette Udvalg, der i det Hele var enigt i, at en Skat af denne Art burde bygges paa en strengere Gjennemførelse af Contingentsystemet, end det af Regjeringen var tilfattet, gav efter for de Betragtninger, som fra Regjeringens Side fremsattes for, at det var nødvendigt at modificere dette System noget, navnlig derved, at man ved Siden af samme paalagde en bestemt Harkornsskat, som kom til Afdrag i Contingentet. Den første Lov, der blev givet om denne Materie, havde altsaa denne blandede Charakter. Da vi kom sammen igjen, fremlagde Regjeringen et nyt Lovforslag, der var mere i Overensstemmelse med Thingets tidligere Tanke, men som dog ikke fuldførte den ganske, og Thinget vedtog da at gaae ind paa en dybere Behandling af Sagen, og navnlig paa at undersøge det Spørgsmaal, i hvilken Grad det vilde være rigtigt at gennemføre

Contingentsystemet, eller om det vilde være rigtigere at forkaste det og lægge en anden Grundvold for den hele Skat end den, som man i det foregaaende Aar, trungen af Omstændighederne, havde seet sig nødsaget til at lægge. Nu vil jeg tillade mig at erindre om, at Ansøelserne i saa Henseende ingenlunde kunde siges at være blevne klarede. Det var ikke første Gang, at Folkethinget behandlede Forslag om en Indkomsskat; der havde tidligere, to Gange, været Forslag, omhyggeligt drøftede Forslag, tilstede, og man havde vel dengang haft en Tanke for Contingentsystemet, men erkjendte dog, at en væsentlig Basis derfor dengang manglede, og derfor søgte man at gennemføre Procentsystemet. Der var derfor ogsaa flere her, som ved den første Behandling af den anden Indkomsskattelov udtalte sig stærkt til Fordeel for Procentsystemet. Blandt disse vil jeg nævne en Mand, som nu er fraværende, men hvis Indsigt i det Slags Sager Ingen vil benægte, nemlig Monrad. Han fremsørte ved Sagens første Behandling sine meget store Betæneligheder ved Contingentsystemet. Han blev valgt ind i Udvalget, og vi havde i dette Udvalg et ikke ubetydeligt Arbejde — hvorved jeg i Forbigaaende skal bemærke, at, naar min ærede Ven her bagved (Abler) har omtalt den Andeel, som jeg har haft i dette Arbejde ved at skrive Betænkningen, saa maa jeg bemærke, at jeg ganske vist har haft en Andeel deri, men at jeg ikke kan tilegne mig Mere end min egen Part deraf, idet det Arbejde, der kom til at foreligge Thinget, kun formelt var mit, men i Realiteten var Udbyttet af en af de alvorligste og grundigste Overveielser, der har fundet Sted i noget Udvalg, jeg har taget Deel i. Resultatet heraf var det, at Monrad og de, der i Begyndelsen gik med ham, efterat have prøvet Sagen meget nøie og fra forskjellige Sider, indsaae, at det praktisk Rigtige vilde være at forlade Procentsystemet, der tidligere var bragt i Forslag, og gaae ind paa Contingentsystemet, hvortil der var lagt Grund i det foregaaende Aar, idet man nemlig igjennem det foregaaende Aars Arbejder havde faaet et Grundlag for Contingentsystemet, som man tidligere havde savnet, og som gjorde det muligt at gennemføre dette System med større